

معنی شعر "کاو و تلاش" ص ۲۶

۱- دوره‌های جهانی دوره‌ی کاو و تلاش است برای رسیدن به شایسته، جوانی زبانی زور و گمان‌های بی‌پودر نیست. [بندار: گمان، خیال] (تلاش: گد - تفاد: است دیت)

۲- ارزش جوانی را از دست دادی، دوباره نمی‌توانی آن را بجای دهی. جوان بزرگوار، مالکی جوانی را، در هیچ بازاری، نمی‌توانی بدست آوری. [مناج: ارزشمند] (تفاد: خرید و فروشن - استغنام: انداز - مرمان: نظیر: بازار، تاج: زمین)

۳- قدر جوانان بدان و به دنبال راستی و درستی باش زیرا این نعمت شاید بارها تودار شود و آن را دوباره نخواهی دید [باریک: دیدن] (تلاش: بار - تفاد: است دیت)

۴- از راه راست و درستی به راه ناست منحرف شو، وقتی می‌توانی از دروازه‌ی حق، چه نیازی به بالایش از دیوار است. (تفاد: راست و گج - جاس: برودر - مرمان: نظیر: در و دیوار - تفاد: هست دیت - تیب: قهبل)

۵- از انسان‌های آزاده، شکستایی و صبوری را بیاموز که یادگیری، تند و آرنیت. [تلاش: لذت و فانی: تند] (مرمان: نظیر: بیابان آهنگن، ص)

۶- کارمانی که دلت از آلودگی‌ها دور است و دل تو آلوده و سیاه شده، در ^{اهدال} خود بند و نامل کن. [بسیار: بسیار زباله: آلودگی] (مرمان: تند، چشم: بیدرت - افاده: استعاره: چشم: بیروت - استعاره: آینه: دل)

۶- دانه و فرشته نغم به هر دو زبان به مضمون تبدیل می‌شود و در پیچ خوشه نغمی. (البته از خون نبوده)

(تذکره: خوشه و فرود - مرایات: خوشه و فرود و دانه - واج: (خ) - تهجیل)

۸- لغت روزگار، براسر بی‌دو نصیحت است و حیف که پراخ درک آن، به اندازه گمانی بسیار نیستیم.

(مرایات: درسی، بنده، ناکرد - تلخیص: عبرت منام بسیارند و عبرت پذیران چه اندک امام علی (ع)) (تذکره: دانه از انشای غازی)

تهجیل: زبانی که بیت یا جمله ضرب الهی را به یاد دمی آورد.